

H e t M o s t e r d z a a d

O s h o

Over de mysticus Jezus volgens het Thomas Evangelie

De zestiende uitspraak

Je weet pas hoe iets smaakt als je 't proeft

Jezus zei:

*“Wie dicht bij me is,
zit dicht bij het vuur,
en wie ver van me af staat,
is ver verwijderd van het koninkrijk.”*

Jezus zei:

*“Kom tot mij,
want licht is mijn juk
en mijn heerschappij is mild.”*

Jezus zei:

*“Wie van mijn mond drinkt
zal worden als ik
en ikzelf zal tot hem worden,
en wat verborgen is
zal hem worden onthuld.”*

De mens is een geboren *slaaf*, en dat blijft hij zijn leven lang – een slaaf van zijn verlangens, van zijn wellust, een slaaf van zijn lichaam of zijn geest, maar hoe dan ook, hij blijft een slaaf. Vanaf het moment dat je wordt geboren tot het moment van je dood voer je een lange strijd tegen de slavernij.

En religie bestaat uit *vrijheid*. Religie betekent vrijheid, vrijheid van iedere slavernij. Maar de mens blijft maar spelletjes spelen met zichzelf, zichzelf bedotten, omdat dat zo gemakkelijk is.

Het is heel moeilijk volkomen vrij te zijn. Daarvoor is een centrum nodig. En op dit ogenblik heb je geen centrum, je bent geen uitgekristalliseerd wezen – je bent gewoon een *chaos*. Misschien ben je zo iets als een *vergadering*, maar je lijkt niet op een individu.

Als seks de voorzittersstoel inneemt, word je seks; als boosheid in de stoel zit, word je boosheid; neemt liefde de stoel in, dan word je liefde. Wat er op een bepaald moment ook maar sterk in je leeft, daar ga je in mee. En die voorzitter verandert steeds, want zodra een verlangen tijdelijk bevredigd is, wordt het uit de voorzittersstoel geduwd. En dan wordt een ander verlangen, dat er direct op volgde, dorstig, hongerig, eisend, tot voorzitter. En je vereenzelvig je met elk verlangen, met elke slavernij.

Die *vereenzelviging* is de grondoorzaak van alle slavernij en pas als de vereenzelviging verdwijnt word je vrij. Vrijheid betekent dat je je niet langer vereenzelvigd met je lichaam, je geest of je hart, of hoe je het ook noemen wilt. Dat moet je in de eerste plaats begrijpen, dat de mens als slaaf wordt geboren. Hij wordt geboren, schreeuwend en huilend om een paar verlangens die vervuld moeten worden. En zo blijft het je leven lang – je huilt om het een of om het ander. Dat houdt pas op als je dood bent.

Je hele leven is één lange kreet – daarom is er zoveel leed. Religie geeft je de sleutel tot je vrijheid, maar omdat je een slaaf bent en die slavernij gerieflijk en comfortabel is, schep je *schijnreligies* die je geen enkele vrijheid geven, alleen nieuwe soorten slavernij. Het christendom, het hindoeïsme, het boeddhisme en de islam zijn in hun huidige georganiseerde en starre vorm een nieuw soort gevangenis.

Jezus betekent vrijheid, Mohammed betekent vrijheid, Krishna betekent vrijheid, Boeddha betekent vrijheid, maar het boeddhisme, de islam, het christendom en het hindoeïsme niet – ze zijn schijn. Je schijnreligies hebben nog meer slavernij tot gevolg en er verandert niets in je.

Je gaat naar de tempel....ben je ooit werkelijk naar de tempel gegaan? Het is een schijnreligie, alleen maar om anderen te laten zien dat je religieus bent. Maar helpt dat? De tempel wordt ook een slavernij – rituelen zijn ook slavernij. Dan buit die priester je ook uit, want hij kent je zwakheid.

Het grootste spel spelen we met religie, en het spel bestaat hieruit dat we uit vrijheid ketens hebben gesmeed. Daarom zijn mensen als Jezus en Krishna gevaarlijk: ze geven je geen schijnleven, ze geven je het ware leven.

Daarom zegt Jezus:

*“Wie dicht bij me is
zit dicht bij het vuur....”*

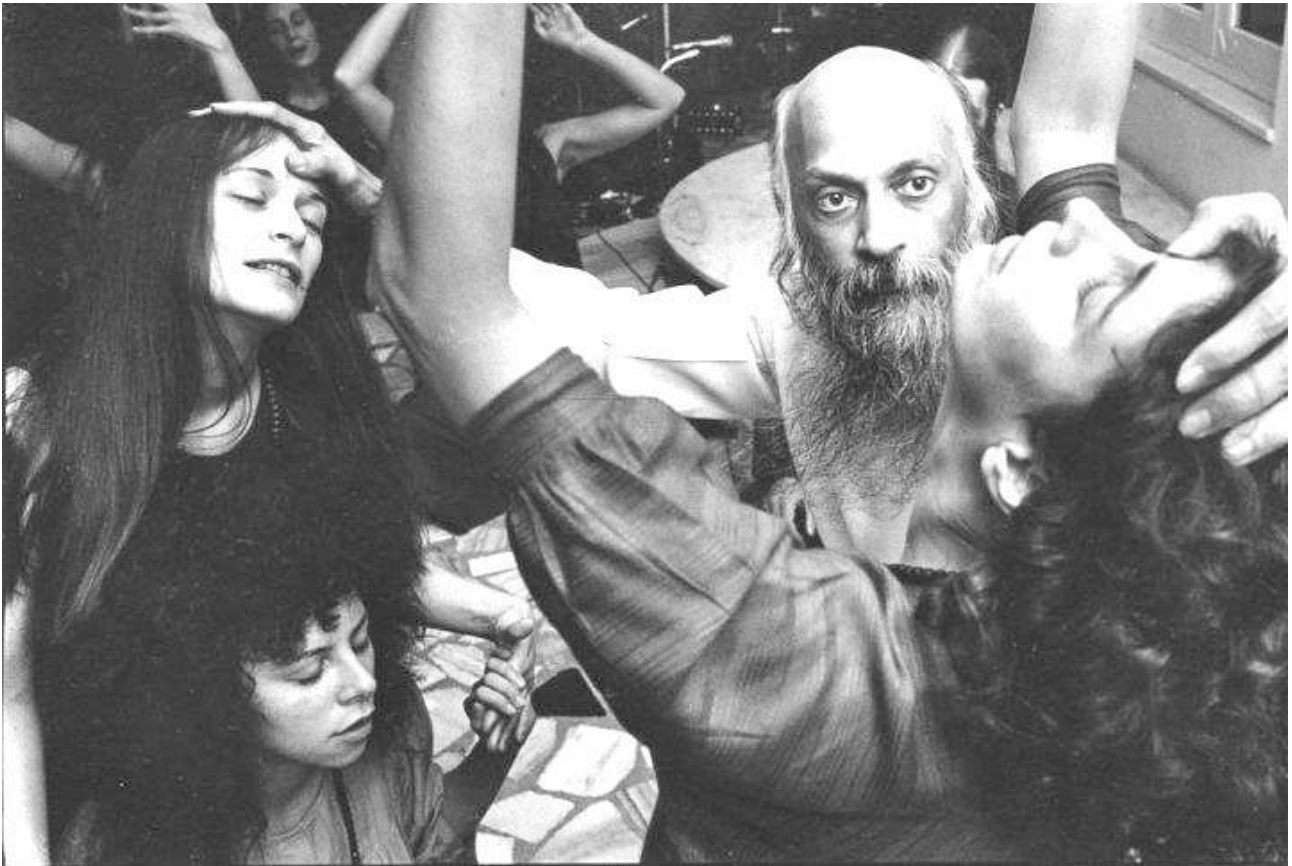

Welk vuur bedoelt hij? Het vuur waarin je niet kunt blijven. Je moet volkomen verdwijnen. Die menigte die je bent, mag niet blijven, want die maakte je ongelukkig, daaruit ontstond al je ellende en je angst. De menigte moet verdwijnen en opgaan in een uitgekristalliseerd centrum.

Vuur is een term uit de alchemie; alles wat gekristalliseerd moet worden, moet door het vuur gaan. Als je iets van goud wilt maken, moet je het goud door het vuur laten gaan. Eerst moet het vloeibaar worden, dan

wordt het gezuiverd – het wordt zuiver goud – en dan kun je het tot iets anders smeden. Maar het moet door het vuur. En hetzelfde overkomt een discipel: de meester is een vuur en je moet volkomen vloeibaar worden zodat al het verkeerde wordt verbrand en al het goede vloeibaar wordt en één. Dan word je uitgekristalliseerd.

Eerst is een meester een vuur en daarna ervaar je door hem een eindeloze koelte. Maar het begin is vurig, en dat scheidt angst. Het is moeilijk naar Jezus toe te gaan; je komt in de buurt van vuur, en hoe meer je het nadert, het sterker het gevoel wordt dat je brandt. Als een discipel werkelijk dichtbij komt – een discipel verzamelt moed en komt steeds dichterbij en laat het vuur zijn werk doen – dan gaat hij door een vuurzee. Jezus is een vuurzee.

Maar als de discipel eruit komt, is hij totaal veranderd. De menigte is vertrokken, nu is hij van een ander metaal. Het onedele metaal is veranderd in een edeler, het ijzer is goud geworden – het was een *transformatie*. Als ik zeg dat het een transformatie was, dan bedoel ik dat het geen continuïteit vormt met het verleden. Als er continuïteit is, is er geen mutatie, alleen verandering. Dat heb je steeds gedaan. Je bent steeds bezig jezelf hier en daar wat te veranderen. Dat is lapwerk, maar lapwerk is nooit een revolutie. Ergens verander je een beetje, maar de totaliteit blijft hetzelfde. Religie is geen verbetering. *Jij bent de ziekte, jij bent de kwaal.*

Jezus zegt: een nieuwe *geboorte*, een *wederopstanding*. Het oude is weg en het nieuwe heeft zijn intrede gedaan. En het nieuwe komt niet voort uit het oude, het is helemaal nieuw – daarom is het een geboorte. Er is een leemte; het oude valt weg en het nieuwe komt, en er bestaat geen causaal verband. Dat is heel moeilijk te begrijpen, omdat we door de wetenschappelijke scholing van ons denken geobsedeerd zijn geraakt door causaliteit.

We denken dat alles een oorzaak heeft – zelfs Boeddha heeft een oorzaak, Jezus heeft een oorzaak, hij is ontstaan uit het verleden. Nee! Het verleden bestaat niet meer. Boeddha is volkomen nieuw – die man heeft tevoren nooit bestaan. Gautama Siddhartha was er, maar die mens Boeddha was er niet. Het nieuwe is in de plaats van het oude gekomen omdat het oude er niet meer is en die plaats vacant is, leeg. Het oude is uit het bekende verdwenen en het nieuwe, dat een plaats zag, een leegte in het hart, is binnengekomen.

Net als wanneer het donker is in je kamer: hij is dicht, alle ramen en deuren zijn gesloten, het is er zo donker alsof het nacht is. En dan doe je de deur of een raam open. Plotseling is de duisternis verdwenen, nu is het licht, de zon is binnengekomen. Wat zeg je dan? Dat de duisternis veranderd is in licht? Nee, de duisternis is gewoon uit de kamer verdwenen en het licht is binnengekomen. Het licht wachtte buiten, de deuren gingen open en het kwam binnen – er was alleen maar een opening nodig.

Als je mediteert maak je altijd een opening. Als je bidt maak je een opening. Het oude, de duisternis, verdwijnt en het licht komt binnen. En dat licht is niet meer verwant aan het verleden, net zo min als het licht verwant is aan de duisternis. Het zijn verschillende dimensies, verschillende bestaansvormen. De wetenschap kan het niet begrijpen, want de wetenschap denkt in termen van verandering, wijziging, continuïteit. De religie denkt in termen van discontinuïteit, transformatie, mutatie.

Jij wordt geen Jezus of Boeddha – *jij* bent het obstakel. Je moet volkomen verbranden, je moet volkomen verdwijnen. Als Jezus in je neerdaalt, ben jij er niet. Dan heb je het gevoel dat je verleden niet meer was dan een droom die je gedroomd hebt, jij was het niet; de vereenzelviging is verbroken.

Daarom is Jezus als een vuur. Wees bereid te sterven als je Jezus nadert, want Jezus kan niets anders voor je betekenen dan de dood. Als je bang bent om te sterven moet je iemand als Jezus uit de weg gaan. Kom niet bij hem in de buurt – hij is gevaarlijk, hij is als een afgrond, je zult duizelig worden en in hem vallen.

Jezus zei: “Wie dicht bij me is, zit dicht bij het vuur...” En meteen daarna zegt hij iets anders. Als je de hitte kunt verdragen, het vuur van een Jezus, Boeddha of Krishna, dan wordt direct iets anders mogelijk.

*“Wie dicht bij me is,
zit dicht bij het vuur,
en wie ver van me af staat,
is ver verwijderd van het koninkrijk.”*

Als je door het vuur van Jezus kunt gaan, als de discipel door het vuur van de meester kan gaan, opent zich onmiddellijk een nieuwe wereld voor hem: het koninkrijk van God, van de onsterfelijkheid, het onsterfelijke, werkelijke leven. Als je Jezus ontvlucht, ontvlucht je ook het ultieme koninkrijk dat het jouwe kan zijn. Dat is het probleem: het je beurtelings aangetrokken en afgestoten voelen door een meester. Soms, als het koninkrijk je aantrekt, wil je dichterbij komen – maar als je dichterbij komt, voel je het vuur en dan probeer je te ontkomen.

Als je eenmaal dicht bij een verlichte staat, zal dat je hele leven een probleem blijven: dichtbij komen, en dan de gedachte: Hoe kom ik hier weg? Als je ver weg bent, denk je weer: Hoe kan ik dicht bij hem en het koninkrijk komen? – want op een afstand verdwijnt het vuur. En dan krijg je onmiddellijk weer de behoefte te ontluiken, tot bloei te komen.

Dat kan alleen bij een meester, bij iemand die zelf al tot bloei is gekomen. Alleen daar wordt je zaad onrustig, onbehaaglijk in zijn dode omhulsel. Het begint tegen het omhulsel te vechten en het zal door het omhulsel heen breken en boven de grond uit komen om de zon te bereiken. Maar dat kan alleen gebeuren als je bereid bent door het vuur te gaan.

Je moet een beslissing nemen. De beslissing is doorslaggevend, want je kunt niet meer terug. Als je eenmaal in het vuur zit, kun je niet meer terug. Als je eenmaal werkelijk intiem met Jezus bent, is er geen weg terug. Je bent op een punt gekomen waar terugkeer niet meer mogelijk is, want terwijl je door het vuur gaat kun je al glimpen opvangen van het koninkrijk. Dan is het vuur geen vuur meer, dan ben je gelukkig en gezegend.

Als je eenmaal een glimp van het koninkrijk hebt opgevangen, houdt het vuur op vuur te zijn. Het wordt zo kalmerend; zoiets rustgevents heb je in je leven nooit gekend. Maar als je net op de grens wegvlucht, vlak voor je in de vuurzee moet springen, zul je voortdurend in de problemen zitten – en dat zit je ook. Je bent niet nieuw op deze aarde, niemand is nieuw; je bent zo oud als de aarde zelf, zelfs ouder dan de aarde, want je bent ook al op andere planeten geweest. Je bent zo oud als het heelal. Je bent in de nabijheid van vele Boeddha's geweest, je bent bij vele Jezussen en Mohammeds geweest. En dit probleem heeft je altijd parten gespeeld.

Je voelde je aangetrokken als je over hen hoorde. Toen je nog heel, heel ver weg was, werden ze een magnetische kracht. Dan kwam je dichterbij en hoe dichterbij je kwam, des te banger werd je, want daar was het vuur. Je besloot te vluchten – daarom zwerf je nog altijd rond. Maar eens zul je moeten beslissen door het vuur te gaan, want dat is de enige manier. En dan troost je jezelf met valse meesters die geen vuur zijn; dan ga je naar de tempel en de moskee en de kerk, alleen maar om Jezus en Krishna te ontvluchten. Je moet gezuiverd worden, je moet echt helemaal oplossen, zodat er een leegte ontstaat. En in die leegte komt de scheppingsstraal, Gods straal binnen, en dan ben je vervuld. Dan ben je in eeuwige gelukzaligheid, dan is er extase.

“*Find ecstasy within yourself. It is not out there. It is in your innermost flowering. The one you are looking for is you.*”

- Osho -

Extase en gelukzaligheid kunnen alleen altijd je deel zijn, als je ze hebt verwerkelijkt als je wezen - dan kan niemand ze van je afnemen. Maar dat wezen moet gezuiverd worden, heeft een alchemistische transformatie nodig. Het oude moet gaan wil het nieuwe kunnen komen; het verleden moet sterven wil de toekomst geboren worden. En dit is de beslissing die de discipel moet nemen. Denk eraan: waar je vuur voelt, moet je een beslissing nemen – dat is de plaats waar je moet springen. Mijd de plekken waar je je alleen maar getroost voelt – misschien zijn daar priesters, maar er is geen meester. Ze troosten je altijd, en daarom voel je je tot hen aangetrokken.

Je gaat naar een priester om getroost te worden. De priester is een therapeut, hij is een trooster. Hij luistert naar je en zegt: “Wees niet bang. Bid en God doet de rest.” Hij zegt tegen je: “Bid en je zonden zullen je vergeven worden.” Als je bang bent voor de dood, zegt hij: “Wees niet bang, je ziel is eeuwig, je ziel gaat niet dood. Schenken is goed, want daardoor kun je je zonden uitwissen. Verricht een goede daad, sticht een ziekenhuis, een school, stel je in dienst van de massa, de armen, de vertrapten, de zieken.”

Eerst was je hebzuchtig en vergaarde rijkdom. Nu geef je donaties, maar je blijft *dezelfde*. Doneren wordt een bevrijding, het geeft je het gevoel dat je goed bent, maar het is niet meer dan een gevoel. Jij blijft *dezelfde*, met hetzelfde berekenende denken, denkend in rekensommetjes, wikkend en wegend, berekenend. Wat is er in je veranderd? Vroeger was geld belangrijk voor je en dat is het nu nog. Het was belangrijk, daarom vergaarde je het; het is belangrijk, daarom geef je het weg.

Je was vol van seks, je leefde voor de seks. Nu ben je een brahmachari, een celibatair geworden; je hebt genoeg van mannen en vrouwen, dat heeft voor jou allemaal afgedaan. Maar heeft het echt afgedaan? Het is iets negatiefs geworden. Bedenk altijd dat iets dat van positief negatief is geworden, je ten onrechte het gevoel geeft dat je veranderd bent. Je kunt een celibatair worden, maar je blijft *dezelfde*, er verandert niets.

Ik heb vrekken gekend, allerlei soorten vrekken.... In principe zijn er twee soorten: de negatieve en de positieve. De positieve vrek pot geld op, de maatschappij is tegen hem; de negatieve vrek doneert, de maatschappij is voor hem – maar het is *dezelfde* vrek.

Moella Nasroedin stierf en nog maar zes maanden later was zijn vrouw stervende. Ze waren de gierigste mensen in het hele dal. Zijn vrouw riep een buurvrouw bij zich en zei tegen haar: “Luister, Rehama, je moet

me in mijn zwartzijden jurk begraven. Maar het is dure stof en de jurk is bijna nieuw, dus doe het volgende. Niemand ziet het want ik lig op mijn rug in de kist. Knip de rug uit de jurk en maak er voor jezelf een jurk van.”

De vrouw kon haar oren niet geloven. In de eerste plaats kon ze niet geloven dat de vrouw van Moella Nasroedin zo vrijgevig was geworden, en ook kon ze niet geloven wat voor onzin ze uitkraamde. De vrouw van Nasroedin zei: “Ik wil je heel graag iets geven voor ik ga, en dit is mijn gift. En ik zou het vreselijk vinden als die mooie, nieuwe, dure stof verloren ging. Knip dus gewoon de rug uit de jurk, niemand ziet het.”

Maar de buurvrouw zei: “Hier zien we het misschien niet, maar ginds op de gouden trap zullen de engelen je uitlachen als je daar met Moella Nasroedin loopt en binnenkomt.”

De vrouw van Nasroedin begon te lachen. Ze zei: “Maak je geen zorgen. Ze kijken niet naar mij, want ik heb Nasroedin zonder broek begraven.”

Een hebzuchtig mens blijft een hebzuchtig mens, een boos mens blijft een boos mens, een op seks belust mens blijft een op seks belust mens. Er verandert niets door alleen maar naar het andere uiterste te gaan, denk daaraan. En daarom richt je je gemakkelijk op een schijnreligie, want de schijnreligie benadrukt altijd het tegendeel. Als je boos bent, zegt de schijnreligie: ‘Heb erbarmen, heb je buurman lief als jezelf. Wees vriendelijk, wees niet verbolgen – je zult er de vruchten van plukken.’ Als je hebzuchtig bent, zegt de schijnreligie: ‘Beheers je hebzucht, daar zul je in de andere wereld voor beloond worden.’ Er wordt dus weer een beroep gedaan op je hebzucht.

Kijk eens naar die polariteit. Tussen schijnreligie en echte religie zit dit belangrijke verschil: schijnreligie helpt je naar het *andere uiterste* te gaan en dat is geen transformatie; echte religie helpt je domweg beide *polen* volledig te *verbranden*. Daarom is echte religie een echt vuur. Jezus zegt:

“Wie dicht bij me is, zit dicht bij het vuur, en wie ver van me af staat, is ver verwijderd van het koninkrijk.”

En als zowel het positieve als het negatieve verlangen verdwijnt, is er het *koninkrijk*. Het koninkrijk is niet heel ver weg, het is altijd binnen in je. Vanwege je verlangens kun je er alleen niet naar kijken.

Als je ogen niet vol verlangens zijn, naar het ene uiterste of het andere, als je niet *vóór* seks bent of tegen seks, als je niet geobsedeerd bent door voedsel of door vasten, als je gewoon zonder verlangens bent, dan hangt er geen waas voor je ogen, je blik is helder, je kunt zien, je hebt helderheid. In die helderheid is er het koninkrijk. Het koninkrijk heeft altijd in je bestaan. Als je ogen niet gevuld zijn met verlangens, dromen, hoop, frustraties, als ze gewoon leeg zijn – dan vang je de eerste glimp op.

Dicht bij iemand als Jezus, dicht bij een verlichte, moet je door een vuur gaan. Dat vuur zal al je verlangens verbranden – zowel negatieve als positieve, van deze en gene wereld - allebei. Het zal al je hoop verbranden, want door hoop blijft het verlangen in leven. Het zal in feite je hele toekomst en je hele verleden verbranden, je komt eenvoudig in het hier en nu terecht. Plotseling keert de energie zich naar binnen, er vindt een bekering plaats, een transformatie. Er is niets buiten je om naar te kijken: het verleden is dood; de toekomst is er nog niet – waar moet je heen? Je moet naar binnen. Het koninkrijk van God is daar.

‘Jezus zei:

“Kom tot mij,

want licht is mijn juk

en mijn heerschappij is mild.”

Dit moet je heel goed, diepgaand begrijpen en onthouden, want het zal je helpen.

Als je iemand als Jezus tegenkomt, komt in je denken altijd de vraag op: 'Waarom zou ik me overgeven aan deze man? Dat lijkt op slavernij.' En dan lijkt de kwestie tegenstrijdig, want Jezus zegt steeds: "Ik ben hier om je te bevrijden, ik ben hier om je volledige vrijheid te geven," en dan eist hij overgave.

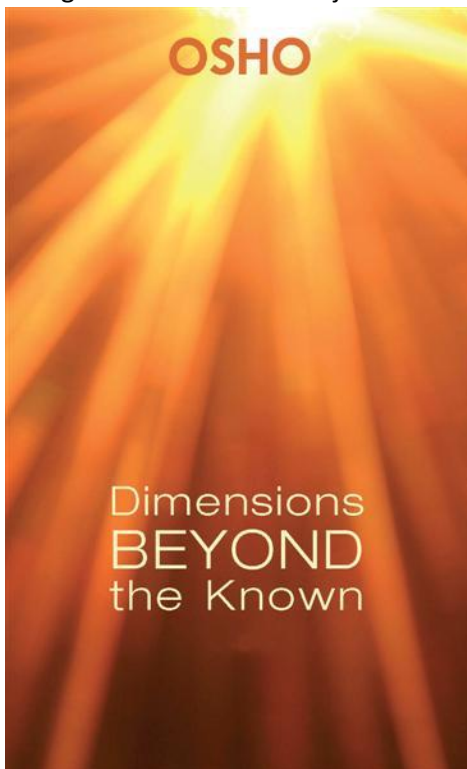
Jezus zegt: "Kom tot mij, want licht is mijn juk en mijn heerschappij is mild." Hij zegt: "Ja, ik weet dat je het gevoel hebt dat dit ook een soort slavernij is." Hoe kun je weten dat dit werkelijk bevrijding is voordat Jezus je heeft bevrijd?

Je kent niets anders dan slavernij. Overal waar je bent geweest heb je slavernij gekend. Onder het mom van liefde ken je slavernij. En de liefde beloofde dat ze bevrijding zou zijn, maar dat was ze niet. Onder het mom van vrijheid bestaan er allerlei soorten slavernij: de natie is slavernij, het ras is slavernij, religie is slavernij, liefde – zogenaamde liefde – is slavernij. En dan komt Jezus en ook hij vraagt overgave. Natuurlijk zegt je denken: 'Dat loopt weer uit op slavernij.'

Jezus ontkent dat niet, want op dit moment, in je huidige geestestoestand, kun je niet begrijpen wat bevrijding inhoudt. Hij zegt niet: "Ik zal je nu direct vrijheid geven." Dat kan gebeuren, maar nu direct belooft hij je maar één ding. Hij zegt: ".....licht is mijn juk en mijn heerschappij is mild."

In het leven is je juk zwaar en overal om je heen zijn heren die je overheersen en je hun wil opleggen. En ze zijn gevaarlijk, wreed; ze zijn als leeuwen die je bespringen en vermoorden. En als je denkt: 'Waarom zou ik me overgeven?' dan kies je niet voor de vrijheid. Dan kies je gewoon voor je oude slavernij onder het mom van vrijheid, want je denken zelf is een slavernij, je verlangens zijn slavernij. En je kunt ze niet te boven komen zonder wat hulp van buitenaf.

Je zit al zo lang in de gevangenis dat je denkt dat het je huis is. En de gevangenis wordt zo streng bewaakt dat je er niet uit kunt tenzij iemand van buiten de gevangenis je helpt, tenzij er iemand is die de gevangenis is uitgekomen en weet hoe je eruit komt.

Een meester betekent alleen dit: hij heeft ook in de gevangenis gezeten, dezelfde gevangenis als jij, maar op de een of andere manier is hij ontsnapt. Hij heeft een deur gevonden, hij heeft een slot met een sleutel gevonden, een uitweg, en hij is ontsnapt – nu kan hij je helpen.

Jezus zegt: "Mijn juk is licht en mijn heerschappij is mild." En je hebt overal om je heen zulke hardvochtige heerschappijen gekozen.

Zo zwaar is elk van je verlangens, als je je ervan bewust wordt, en ze drijven je voortdurend op naar waardeloze doelen. Als je er geen gevolg aan geeft, krijg je problemen; doe je het wel, dan raak je gefrustreerd. Elk verlangen is een meester en er zijn miljoenen verlangens. Dus ben je een puinhoop, je bent de slaaf van miljoenen meesters.

Overgave betekent de heerschappij van één meester kiezen in plaats van die miljoenen meesters, je verlangens en instincten. De heerschappij is mild, ze is om vele redenen mild, maar voornamelijk omdat er maar één meester is. Het is altijd goed om één meester te hebben. Zelfs als je twee meesters hebt, zijn er problemen en als er miljoenen meesters zijn verkeer je constant in verwarring. Dan word je alle kanten op getrokken; je wordt een chaos.

Eén verlangen zegt: 'Vergaar geld, want geld betekent zekerheid. Wie zal je helpen als je oud bent? Zorg dat je een bankrekening hebt, dat geeft bescherming.' En dan zegt de seks: 'Maar je leeft nu, waarom zou je aan je oude dag denken? Je jeugd gaat voorbij, geef je over aan seks voor het te laat is en je geen energie meer hebt. Maak er gebruik van, geniet ervan. Wees hier en nu, op dit moment, leef je uit!' En de hebzucht zegt: 'Denk niet aan dit moment, denk aan het doel op lange termijn.'

Jezus zegt: "Licht is mijn juk..."

Waarom is het licht? Omdat zelfs als hij je vraagt je over te geven, hij je alleen vraagt je over te geven opdat je vrij wordt van je andere meesters. Als je eenmaal vrij bent van je verlangens, zal hij je ook van dít juk ontdoen. Het is alleen maar een tussenoplossing, alleen maar een doorgang. Zodra je al je verlangens hebt laten varen, is die overgave niet meer nodig. De meester zelf zal zeggen: "Laat nu ook deze overgave varen, want je bent verlicht in je eigen licht, op eigen kracht. "

'Jezus zei:

*"Wie van mijn mond drinkt
zal worden als ik
en ikzelf zal tot hem worden,
en wat verborgen is
zal hem worden onthuld."*

De overgave is voor de discipel een doorgang om zelf een meester te worden. En als je je volledig overgeeft, ben je op datzelfde moment één geworden met de meester, want dan bestaat er geen conflict. Dan is er geen ego, dan is het uit met de egotrip, je hebt je eraan onttrokken. En als jij niet bent....dat is overgave, als je zegt: "Ik ben niet, u bent, en breng me waar u wilt....Er komt geen nee meer uit mijn mond; mijn ja is definitief, totaal en absoluut." Dat absolute *ja* is overgave.

Als je dit kunt, zelfs als je maar één moment niet bent, staan de deuren open en is Jezus bij je binnengekomen, is het licht van Boeddha in je doorgedrongen.

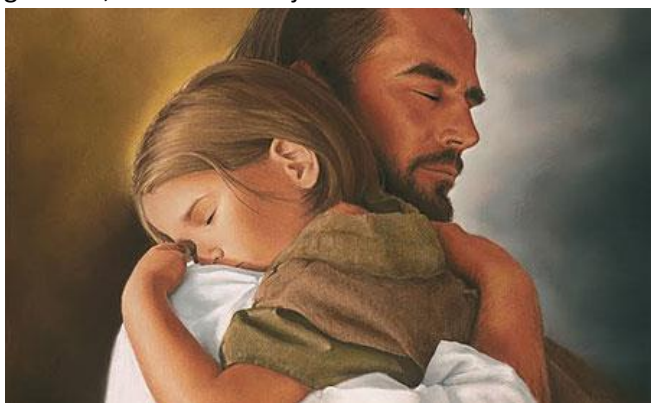
Waarom ben je bang om je over te geven? Omdat de deuren dan openstaan, je wordt kwetsbaar. Je bent bang voor de buitenwereld; je hebt zo lang in een donkere, gesloten kamer geleefd, dat je je eraan hebt aangepast, je bent één geworden met de duisternis. Je bent bang voor het licht. Je bent bang dat je op een onbekende weg raakt als je je overgeeft. En het denken is altijd bang voor het onbekende. En het onbekende is God, het onbekende is Jezus! Hij is alleen een boodschapper van het onbekende, een straal van de zon. De zon is misschien heel erg ver weg, maar de straal heeft aan je deur geklopt. Overgave betekent dat je de deur opendoet.

'Wie van mijn mond drinkt...'

Dat is heel symbolisch en vol betekenis. Verliefden drinken van elkaars mond. Dat is een kus; een diepe kus is de wijn van het lichaam drinken uit elkaars mond. Maar hetzelfde bestaat ook op spiritueel niveau: een discipel drinkt van de mond van de meester. Dat is geen lichamelijk verschijnsel, het speelt zich in de diepste kern af, waar de discipel het wezen van de meester ontmoet. Dat bedoelt Jezus:

'Wie van mijn mond drinkt zal worden als ik en ikzelf zal tot hem worden, en wat verborgen is zal hem worden onthuld.'

Jezus heeft de woorden eten en drinken vaak symbolisch gebruikt. Hij zegt: 'Eet me, drink me, neem me helemaal in je op.' Dat betekent eten en drinken: laat me in jou stromen, neem me zo volledig in je op dat ik een onderdeel van je wezen word – en dan is er geen meester en geen discipel meer, er is geen onderscheid meer. Dan ben ik jou, dan is Jezus jou. Van de kant van Jezus is het onderscheid er nooit geweest, het kwam van jouw kant.

Overgave betekent dat ook *jij* dat onderscheid opheft, je bent bereid hem te ontmoeten. Het is net als bij geliefden: zelfs bij de gewone lichamelijke liefde moet je je ego overgeven – misschien maar voor een moment, maar je moet één worden met de minnaar, de beminde. Een moment zijn jullie lichamen niet twee, ze zijn één geheel geworden, een cirkel. Even daarna leiden ze een apart bestaan, want lichamen kunnen elkaar niet eeuwig ontmoeten, maar zielen kunnen elkaar eeuwig ontmoeten.

Als de discipel het de meester toestaat in hem door te dringen, is dat iets als een seksuele penetratie op een hoger niveau; de discipel is het vrouwelijke

deel geworden. Vandaar de overgave: een vrouw bevindt zich op haar hoogtepunt als ze zich overgeeft, ze bemint als ze zich overgeeft. Ze is niet agressief, ze is de passieve pool. En een man is agressief. Hij moet zich naar buiten richten en penetreren, alleen dan is de ontmoeting mogelijk. De discipel moet als een vrouw worden: passief, in overgave. De meester moet een mannelijk verschijnsel zijn. Daarom kun je begrijpen dat er maar heel weinig vrouwelijke meesters zijn geweest.

Vrouwelijke meesters zijn zeldzaam, maar er zijn vier keer zoveel vrouwelijke discipelen als mannelijke, de verhouding is vier op één. Mahavir had vijftigduizend monniken; veertigduizend hiervan waren vrouwen, nonnen, en tienduizend waren mannen. Een man kan nooit zo vol overgave zijn omdat zijn hele geest, zijn type, agressief is. De vrouwelijke geest kan zich gemakkelijk overgeven, overgave gaat haar gemakkelijk af – het is haar aangeboren. Er zijn dus geen betere discipelen te vinden dan vrouwen en er zijn geen betere meesters te vinden dan mannen. Maar dat moet zo zijn, want op ieder niveau blijft de polariteit bestaan. Een discipel moet als een vrouw worden. Hij moet tot zijn oren verliefd worden op de meester en dan vindt er een ontmoeting plaats, een samensmelten van hogere, spirituele wezens. En dat samensmelten is weer zoiets als een seksuele penetratie – existentiële, volkomen onlichamelijk. En uit die ontmoeting wordt de discipel opnieuw geboren; door die ontmoeting wordt hij zwanger van zichzelf. Nu draagt hij zijn eigen nieuwe wezen in zijn schoot. De hele leertijd, de tijd die hij in de nabijheid van de meester doorbrengt, is een periode van zwangerschap. Het kan alleen in diep vertrouwen; als je twijfelt is het onmogelijk, want dan zul je je verdedigen, dan hul je je in een pantser, dan probeer je jezelf te beschermen.

'Jezus zei: "Wie van mijn mond drinkt zal worden als ik en ikzelf zal tot hem worden, en wat verborgen is zal hem worden onthuld."

सत् चित् आनन्द

Sat - Chit - Anand

Truth - Consciousness - Bliss

Als de overgave compleet is, wordt de meester voor jou de deur. Dan gaat er een andere wereld voor je open, van licht, leven en gelukzaligheid – *satchitananda* hebben de hindoes het genoemd. Het ware bestaan, het ware bewustzijn en de ware gelukzaligheid, *satchitananda*, worden voor jou mogelijk. De meester wordt de deur en zodra je dit bereikt hebt, ben je verlicht. Nu kun je anderen helpen een glimp op te vangen van het absolute, het uiteindelijke te bereiken en erin te worden opgelost.

Maar voor je een meester kunt worden, moet je geheel en al discipel worden. Voor je kunt onderrichten moet je leren en voor je kunt helpen moet je geholpen worden. Je moet iemand toestaan je diep van binnen te helpen. En die diepgaande hulp is alleen mogelijk als jij er niet bent, want jij bent de stoornis, jij bent de hindernis. Uit angst voor het onbekende werp je voortdurend barrières voor je eigen groei op. Je klampt je vast aan het bekende en dan kan er geen ontmoeting plaatsvinden, want de meester is een onbekende. Je blijft in de wereld van het bekende, het verleden – de meester is het onbekende. En een ontmoeting van de twee is mogelijk: het onbekende kán het bekende ontmoeten. Het bekende zal oplossen, het bekende zal verbranden, het bekende zal nergens meer te vinden zijn, net als wanneer de zon binnenkomt en de duisternis oplost, verdwijnt.

Wees tegenover een meester als de duisternis, nederig, wetend hoe onwetend je bent, bereid je over te geven en te wachten – dan kan Jezus je transformeren, kan Boeddha je transformeren. In feite zijn Jezus en Boeddha katalysators. Als je je zelfs zonder een Boeddha, zonder een Jezus in je buurt kunt overgeven, als je je kunt overgeven aan de kosmos, gebeurt hetzelfde. Dan zal het je moeilijk vallen je over te geven, omdat er niets is waaraan je je kunt overgeven. Het is moeilijker – en daarom zeg ik dat Boeddha of Jezus alleen maar een excuus zijn.

En dan wil ik je vertellen over een heel vreemd verschijnsel dat soms plaatsvindt: zelfs door je aan een valse meester over te geven word je soms verlicht – de meester zelf is niet verlicht. Dat is gebeurd en kan weer gebeuren, want waar het om gaat is overgave.

Als jij je overgeeft, gaat de deur open. Maak je er dus niet al te druk om waaraan je je overgeeft, denk alleen aan steeds dieper overgave. Dan kan het zelfs gebeuren bij overgave aan een stenen beeld of een boom. Bij de bodhiboom is het gebeurd – daarom hebben de boeddhisten die boom zo lang behouden,

omdat het bij diezelfde boom had plaatsgevonden. Alleen het idee dat Boeddha onder deze boom de verlichting heeft bereikt, en je geeft je over aan de boom.

Je moet onthouden dat de nadruk op de overgave ligt, anders zal je geest je steeds weer een poets bakken. Hij denkt: 'Hoe kan ik er zeker van zijn dat dit de juiste meester is? Hoe kan ik mij overgeven als ik het niet zeker weet?' En je kunt het niet zeker weten voordat je je overgeeft, je kunt met geen mogelijkheid zekerheid krijgen. *Je weet pas hoe iets smaakt als je 't proeft.* Hoe kun je zeker zijn zonder ervan te eten? Dat bestaat niet.

Het leven dat je ziet is niet alles. Het is zo'n minuscuul, atomisch klein stukje van het geheel. De vreugden die je hebt gekend zijn waardeloos. Ze bevatten nog geen fractie van de zegen die mogelijk is, die je geboorterecht is.

Alles wat je verzameld hebt is oud roest – als je de werkelijke schat die in je verborgen ligt kunt leren kennen. Je hele leven bestaat uit bedelen en de keizer wacht binnen in je hart – dat noemt Jezus het koninkrijk. Wees geen bedelaar, je kunt een koning zijn! Maar dan moet je durven. Een bedelaar hoeft niet te durven, maar om koning te worden moet je durf hebben en door transformatie heen gaan. Overgave is de poort.

Ik herhaal de woorden:

Jezus zei:

*"Wie dicht bij me is,
zit dicht bij het vuur;
en wie ver van me af staat,
is ver verwijderd van het koninkrijk."*

Jezus zei:

*"Kom tot mij,
want licht is mijn juk
en mijn heerschappij is mild."*

Jezus zei:

*"Wie van mijn mond drinkt
zal worden als ik
en ikzelf zal tot hem worden,
en wat verborgen is
zal hem worden onthuld."*

Poona, 5 september 1974

Osho

